“Pan Tadeusz” to obszerny utwór napisany przez Adama Mickiewicza. Epopeja została wydana w 1834 roku w Paryżu. Akcja rozgrywa się w latach 1811 i 1812 na Litwie, a cała fabuła opiera się na historii szlacheckiej. Głównym wątkiem “Pana Tadeusza” jest spór o zamek Horeszków, który dzielą dwa rody: Sopliców i Horeszków. Równie istotnym motywem jest miłość Tadeusza i Zosi.

Utwór rozpoczyna się od powrotu Tadeusza do rodzinnego Soplicowa. Mężczyzna wchodzi do dworku i obserwuje, jak bardzo zmienił się jego dom po wielu latach nieobecności. W tym samym czasie do zamku Horeszków przybywa Hrabia, który ma w planach sprzedanie swojej posiadłości. Na zmianę jego zdania wpływa Gerwazy - wróg Sopliców. Zachęca go do zorganizowania najazdu na Sopliców. To wydarzenie jest zdecydowanie najbardziej emocjonującym w całej książce. Szczególnie spodobał mi się zwrot akcji, gdzie dominujący Moskale zostali pokonani przez mieszkańców Soplicowa. Do wzruszających momentów w tym utworze należy wyjawienie tożsamości księdza Robaka. Ojciec Tadeusza zdradził Gerwazemu, że to on zabił Stolnika. Największy wróg klucznika uzyskał przebaczenie, a następnie zmarł.

Uważam, że ta lektura jest warta uwagi. Zagłębiając się w fabułę, poznajemy staropolskie tradycje i obyczaje, które są zapominane w dzisiejszych czasach. Równie interesująca jest inscenizacja utworu Adama Mickiewicza. Aktorzy pod opieką Andrzeja Wajdy, w bardzo zbliżony sposób przedstawili nam historię litewskiej szlachty.